

»stát. zaměstnanců« vylučovati ani ony zaměstnance stát. správy poštovní, kteří — třeba jen dočasně — konají pravidelně služby poštovní za denní plat bez ohledu na to, jak plat nebo služ. poměr jejich byl označen. I oni jsou zaměstnanci státu, resp. zaměstnanci stát. pošt. podniku ve smyslu § 22 a tedy i ve smyslu § 20 a 17 zák. č. 286/1924.

Při veř. ústním líčení poukazoval právní zástupce st-čin na právní názor vyslovený v nál. Boh. 5950/26 adm. neprávem, ježto otázka, zda denní nebo týdenní mzda nebo úplata za jednotlivé dílo jest akt. požitkem ve smyslu § 17 zák. č. 286/1924, náležením tímto vůbec řešena nebyla. — — —

Č. 6937.

Stavební právo. — Samospráva obecní. — Administrativní řízení: * Rozhoduje-li zsv v Praze v pořadu instancí jako úřad stavební, jest zásadně povinen rozhodnouti meritorně; jenom tehdy, je-li provedené řízení vadné, nebo není-li skutková podstata s dostatek zjištěna a nedá se způsobem procesně bezvadným jinak zjistiti, jest oprávněn místo výroku meritorního omeziti se na kasací rozhodnutí stolic nižších.

(Nález ze dne 2. prosince 1927 č. 6368).

Věc: František P. v H. proti zemskému správnímu výboru v Praze o stavbu kolny.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: K žádosti Františka H. za povolení ke stavbě kolny v H. konáno dne 10. listopadu 1925 komis. šetření. Stav. znalec prohlásil, že z důvodů techn. není proti projektu námitek, povolení však nedoporučil, poněvadž stavba, vzdálená od stavení sousedova jen na 1.80 m, omezí přístup světla do tohoto stavení. St-1 vznesl proti stavbě námitky, že dvorek jeho bude úplně zastíněn, obytné místnosti jeho zatemněny, bude zabráněno přístupu vzduchu, prostor před okny bude naprosto vlhký, a obytné místnosti v jeho domě stanou se svojí vlhkostí a tmavostí zdraví škodlivými a tím k obývání nezpůsobivými. — Obecní úřad z těchto důvodů výměrem ze 14. listopadu 1925 povolení odepřel, a osk rozhodnutím ze 7. ledna 1926 odvolání stavebníkovu zamítl.

K dalšímu odvolání stavebníkovu usnesl se zsv, aby rozhodnutí II. stolice bylo změněno v ten smysl, že se zrušuje výměr obecního úřadu v H. ze 14. listopadu 1925 a že se témuž úřadu ukládá jako stav. úřadu I. instance, aby do 14 dnů po doručení tohoto rozhodnutí vydal o sporné stav. záležitosti nové rozhodnutí, řídě se následujícím: Dle protokolu sepsaného o komis. jednání, jež v této věci 10. listopadu 1925 bylo konáno, namítal soused Frant. P. proti sporné stavbě, že bude jemu odebíráti, resp. znemožňovati přístup vzduchu a světla do jeho obytného domu. Žádané stav. povolení bylo také na tuto námitku odepřeno. Avšak hledě k zásadám stav. řádu a ke konstantní judikatuře nss-u, dlužno uvedenou námitku pokládati za námitku soukromosprávní, ježto jest věcí každého stavebníka, aby jeho staveniště mělo takovou rozlohu, aby jeho domovní objekt z ní bral dostatečné množství světla a vzduchu.

O stížnosti nss uvažil: — — —

Žal. úřad uznal, že první a druhá stolice neprávem vyhověly námitkám st-le, jež proti sporné stavbě vznesl v tom směru, že stavba bude mu znemožňovati přístup vzduchu a světla do jeho obytného domu, a důsledkem toho, že neprávem odepřely zúčastněné straně Fr. H. žádané stav. povolení. Nerozhodl však dále ve věci sám, nýbrž omezil se pouze na to, že — méně rozhodnutí II. stolice — výrok I. instance zrušil a této nařídil, aby vydala rozhodnutí nové, řídíc se právním názorem, jež ohledně uvedených námitek žal. úřad vyslovil.

Podle § 132 stav. řádu jest zsv povolán o stížnostech ve věcech stav. rozhodovati v třetí instanci. Tato rozhodovací pravomoc jeho — nejsouc pozitivní normou nijak omezena — není pravomocí pouze kasací, nýbrž obsahuje oprávnění, rozhodnouti ve věci a výrok nižších stolic nahraditi reformujícím výrokem vlastním. Tato reformační pravomoc není však pouze právem zsv-u jako nejvyšší stolice stavební, nýbrž také jeho povinností. Strany mají procesní nárok na to, aby — jsou-li dány všechny předpoklady toho — dostalo se jim rozhodnutí meritorního. Jenom tehdy, když provedené řízení je vadné nebo skutková podstata není s dostatek zjištěna a nedá se způsobem procesně přípustným jinak doplniti, je zsv oprávněn místo výroku meritorního omeziti se na pouhou kasací rozhodnutí stolic nižších.

V daném případě není z nař. rozhodnutí patrno, jaké důvody vedly zsv k tomu, že nerozhodl sám o přípustnosti sporné stavby, nýbrž omezil se na pouhé zrušení výroku I. stolice a nařídil této instanci, aby sama znovu ve věci rozhodla. Z nař. rozhodnutí není však dále patrno, zda žal. úřad dalším výrokem svým, učiněným ve formě příkazu I. stolici, jak si má při rozhodování jí uloženém počínati, chce o námitkách st-lových, jimiž se zabývá, rozhodnouti konečně sám a zda pokládá všechny námitky st-logy proti stavbě vznesené tím za vyřízeny, takže I. stolice by se měla prostě omeziti již jen na udělení žádaného stav. povolení, či zda výrok svůj pojímá pouze za interní poukaz a přenechává první stolici, aby sama o námitkách st-lových vydala rozhodnutí, podléhající novému instančnímu přezkoumání.

Tato nejasnost nař. rozhodnutí znemožnila nss-u, aby je po stránce formální zákonitosti a správnosti mohl přezkoumávati a zakládá tudíž podstatnou vadu řízení.

Č. 6938.

Školství. — Církevní věci. — Řízení před nss-em (Slovensko): I. * Je-li při státní škole občanské na Slov. zřízen jednoroční učební kurs ve smyslu § 21 vl. nař. č. 137/25, není dána místní potřeba pro zřízení takového kursu dívčího při občanské škole vydržované náboženskou společností. — II. Katolický biskup le legitimován ke stížnosti na nss proti rozhodnutí min. škol., kterým se odpirá zřízení jednoročního kursu (4. třídy) při řím.-kat. občanské škole, podřízené biskupu jako církevní vrchnosti.

(Nález ze dne 2. prosince 1927 č. 8757.)